

Qəhrəmanlarının taleyilə yaşayan...

Moskvada dünya gəndemini qurub
ya keçirilirmiş. Mərasimin açılışı Krem-
lin Qurultaylar sarayında baş tutur.
Foyeyə çıxanda bir qrup azərbaycanlı
gənc Heydər Əliyevi görüb təlaşla pi-
cildəşməyə başlayır: "Heydər Əliyev,
Heydər Əliyev". Ulu öndər foyeyə bir
neçə məsul şəxsin əhatəsində dayanıb,
söhbət etsə də, pıçıldını eşidib dönəndə
Azərbaycandan gəlmiş gəncləri görüb
onları sevinclə bəğrinə basır. Maraqla
bu mənzərəyə tamaşa edən həmsöhbət-
lərinə fəxrli: "Bunlar mənimkilərdi-
azərbaycanlı gənclər" - deyir. O gən-
clər arasında Həmidə də vardır.
Ümumittifaq Dövlət Kinematografiya
İnstitutunun aktyorluq şöbəsinin mə-
zunu, rus pedaqoqlarından mükəmməl
dörs alan, təhsilini bitirib vətəne dö-
nəndən sonra doğma Azərbaycanın
lənə sənətinin inkişafı yolunda bilik-
həvəsini əsirgəməyən, yurdunun
gənclərini də bu yolda səfərbər edən
kinoşünas və nəhayət, Azərbaycanın
tanınmış kino və teatr aktrisası, televi-
ziya aparıcısı, respublikanın Xalq ar-
tı Həmidə Omərova. Söhbətimiz də
bu xatirələrdən başlayır.

- Həyatda hər şeyin ilki da-
ha əziz, daha maraqlı olur. İlk
dərs günü, ilk övlad, ilk əsər,
ilk tamaşa və nəhayət, ilk çəki-
liş. Yaradıcılığın da bu nübarı
heç vaxt yaddan çıxmır və illər
keçdikcə həmin ilkin sevinc, fə-
rəh xatirində silinməz iz bura-
xıb, daim xatırlanır.

- Dəqiq yanaşmadır... İndi xatı-
rladım ki, ilk dəfə iki filmə bir-
dən təklif almışam. Demək olar,
paralel olaraq çəkilmişəm. Oqtay
Mirqasımovun "Anlamaq istəyirəm"
və Fikrət Əliyevin "Qızıl
uçurum" filmlərində. Bu film
1916-cı ildə çəkilmiş "Neft və
milyonlar səltənətində" filminin
bir növ təkrarıydı. Gözəl aktyor
ansamblı vardı filmdə: Məmməd-
rza Şeyxzamanov, Əliabbas Qə-
dirov, Hamlet Xanızadə, Şamil
Süleymanov, Həsənağa Turabov
tərəf-müqabilərim olublar. İlk çəkilişdən bu gözəl
sənətkarlarla birgə çalışmaq həm məsuliyyətimi ar-
tırdı, həm də işimdə böyük zövq alırdım.

Oqtay Mirqasımovun ekranlaşdırdığı "Anlamaq
istəyirəm" ikihissəli bədii televiziya filmində isə şıl-
taq, erköyün, professor qızı Çınarə obrazındaydım.

"Qızıl uçurum" filmində hadisələr keçən əsrin
19-20-ci illərində cərəyan edirdi və mən XX əsrin
Şəfiqəsini oynayırdım. Bu filmlərdə baş rollar tap-
şırılmışdı mənə. Hər iki obraz mənə əzizdir. Ona
görə ki, mənim üçün başlanğıc idi. Yaradıcılığımın
başlanğıcı. Bu vaxta qədər görmədiyim, hiss etmə-
diyim anlar yaşadırdı mənə. Hər iki obrazın ayağı
sayılı oldu.

+++

"Qızıl uçurum" filmi Litvada keçirilən 14-cü

Ümumittifaq kino festivalında ən yaxşı debüt mükafatına layiq görüldü. Rejissorlarımız təltif olundular. Operator Kənan Məmmədovun bədii kinoda ilk böyük işi idi. Rejissor Fikrət Əliyevin ilk tammetrajlı filmiydi. Bu filmlərdəki baş rol ifaçısı Komsomol mükafatına layiq görüldü. Kinoda yaratdığı müasir qadın obrazına görə.

Doğrudan da bu iki filmin ayağı düşərli oldu. Ümumittifaq Dövlət Kinematografiya İnstitutunun məzunu, 79-93-cü illərdə "Azərbaycanfilm" kinostudiyasında, 92-93-cü illərdə Kinematografçılar İttifaqında çalışan bu gənc qız sayısız-hesabsız filmlərlə çəkilməklə yanaşı, 500-dən artıq bədii filmin dublyajına və səsləndirilməsinə də vaxt ayıra bildi.

"Yol əhvalatı", "Babamızın babasının babası", "Qorxma, mən səninləyəm", "Üzeyir ömrü", "Nizami", "Əzablı yollar", "Doğma sahillər", "Dədə Qor-

qud oğuznamələri”, “Gecə qatarında qətl”, “Susmuş vicdan”, “Dronqo”, “Ölsəm... bağışla” və s. və i.a.

Bu qədər rol siyahısından sonra xarici ölkələrdəki çəkilişlərini də əlavə etsək, aktrisanın bu sadəliyinə, səmimiyyətinə təəccüblənməyə bilmərsən. Müdriklər doğru buyurublar: “Sadəlik gözəllikdir”. Bəlkə bu ifadəni belə deyək: “Gözəllik sadəlikdir”. Nə fərqi var? Yəqin ki, çöhrəsindəki o nur, o işıqdır aktrisyaya gözəllik, məlahət bəxş edən; təbii, mehriban münasibətdir hər kəsi cəlb edən...

- **Belə bir ifadə də yadıma düşdü. Məncə, desəm, yerinə düşər: “Göründüyün kimi olma, olduğun kimi görün”.**

- Doğrudur, həmişə olduğum kimi görünməyə çalışıram. Bəziləri özlərini daha yüksəkdə, olduqlarından da yuxarıda görürlər və belə də görünməyə çalışırlar. Əzəmətli aktrisa Leyla Bədirbəyliyevdən bir atalar sözü qalıb xatirimdə: “Ağac nə qədər bar versə, başını aşağı salar”. Bu sözləri heç vaxt unutmuram. Hər zaman buna əməl edirəm.

- **Ümumittifaq Dövlət Kinematografiya İnstitutunu fərqlənmə diplomuyla bitirmisiz. Məşhurların pedaqoqlarından dərs almırsınız. Aktyor sənətinin sirlərini də onlardan əxz etmişiz. O möcüzəli sirlərdən nə qalib yadımda?**

- Hələ o vaxtdan çox çalışqan olmuşam. İndiyədək də eləcə qalmışam. Müəllimlərin göstərişlərini havada tutub yaddaşımda saxlayırdım. Bir rəfiqəm vardı. Həmişə təkrar edirdi: atam deyir ki, siz zəhmətkeş aktyorlarsınız. Elə indi də zəhmətkeşliyimi tərgitməmişəm. Pedaqoqlarımdan da dedikləri hər zaman dadıma çatır. Müəllimim Yevgeniy Semyonoviç Sevçenkonun bir sözü vardı. Deyirdi ki, “obrazda olarkən, çalışın özünü aqlamayasız, tamaşaçını aqladasız”.

- **Hər vaxt yada saldığınız bir müəllim nəsihətini də xatırlayıram. Ustad Adil İsgəndərov həmişə tələbələrini tapşırırdı ki, “yaxşı filmlərə baxmaqla yanaşı, uğursuz filmləri də nəzərdən qaçırmayın. O zaman filmin yaxşı-yamanlığını tez**

dərk edə bilərsiniz”. Mən özüm də olub ki, ilk kadrlardan filmin zəif çəkildiyini hiss etmişəm, amma sonacan izləmişəm. Yaradıcılığınızın böyük hissəsini kinoya sərf etmişiz. Həmişə də razılıqla qarşılanmışız.

- Haqlıdır, yaman çox çəkildim. İldə 3-4 filmə. Bundan üç qat artıq da çəkile bilirdim. Rejissor Gülbəniz Əzimzadə məni dayandırdı. Dedi: “10 ildir sərsər, fasiləsiz otuzacan filmə baş rolda çəkilsən. Sən artıq kinoda öz sözünü demisən. Bundan sonra artıq özün öz rolunu seçə bilərsiniz”. Rejissorlarım həmişə məndən razılıq ediblər. Çalışmışam oynadığım obrazı elə yaradım ki, heç kəs məndən narazı qalmasın.

Ali məktəb aktyor-tələbələrə sənətin əlifbasını öyrədir. Sonralar, yəni filmlərə çəkile-çəkile, təcrübə qazana-qazana sənətin incəliklərinə, daha dərin qatlarına yiyələnirsən. Ona görə də biz institutda oxuyanda çəkilişlərə icazə vermirdilər. Çünki bu çəkilişlər birbaşa təhsilə mane olurdu.

- **Amma bacarıqlı tələbə qarşısında həmişə yaşıl işıq yanır. Siz hələ təhsilinizi bitirməmiş çəkilişlərə dəvətlər almırsınız. 4-cü kursda oxuyanda “Lenfilm”də qısametrajlı filmə diş həkimi rolunda çəkilmişiz. Aktyorun qazandığı uğurlarda rejissorun payı var? Sizə sərbəstlik verilib, yoxsa rejissordan asılı olmusuz?**

- Bəxtimdəndi, ya nədəndi, çəkildiyim filmlərin rejissorları sevdiyim sənətkarlar olublar. Tofiq Tağızadənin, rəhmətlik Teymur Bəkirzadənin, Fikrət Əliyevin, Oqtay Mirqasımovun, Eldar Quliyevin, Cəmil Quliyevin, Tofiq İsmayilovun, bir çox rejissorların filmlərində çəkilmişəm. Yəni də çəkilmək istərdim. Amma demək olmaz ki, hansı rejissorla aktyora sərbəstlik verib, kimsə yox. İntehası hər rejissorun öz yaradıcılıq dəst-xətti var. Aktyora yanaşma tərzi də ayrı-ayrıdır. Rejissora öz müəllimim kimi baxıram. Müəllim mənə tapşırıq verir, mən də çalışıram öhdəsindən gəlirəm. Çəkiliş I dubldan alınır.

+++

Teymur Bəkirzadə aktyora imkan yaradırdı ki, improvizədən istifadə etsin. Komediya filmlərində yaxşı improvizə, hazırcavablıqla yerində deyilmiş ifadə filmin uğurundan xəbər verir. “Yol əhvalatı” filmində belə improvizələr çoxdur.

+++

- **Türklər rejissora yönətmən deyirlər. Yaxşı**

ifadədir, yönətmən, yəni istiqamətləndirən. İndi görək bizim rejissorlar aktyoru düzgün yöndə bilirlərmi? Hərdən eşidirik ki, filan rejissor filan aktyoru yola vermədi: amma görək aktyor da “mənam-mənamlik” etməyib rejissoru dinləsin ki, onu lazım olan sənətə yönəltmək mümkün olsun.

- Hər çəkilmiş film ən əvvəl rejissorun məsuldur. Kino rejissoru çalışır ki, maksimum dərəcədə seçib yığdığı aktyor ansamblından yararlı olsun, aktyor yaradıcılığının ayrı-ayrı şəxələrini üzə çıxarsın. İn-

M.F. Axundov adına
Azərbaycan Milli
Kino Mərkəzi

təhəsi aktyor rejissoru var, bir də quruluşçu rejissor. İstedadlı rejissor Eldar Quliyevin əsas işi filmə quruluş vermək idi. Amma aktyorlarla işləməyi sevən, doğrudan da, aktyoru yönəldə bilən, aktyorun ağına belə gəlməyən nüansları üzə çıxarmağı bacaran rejissorlarımız da az deyil.

- Bəzən aktyorlar bir müddət keçdikdən sonra nə səbəbdənsə rejissorluğa üz tuturlar...

- Azərbaycan kino tarixində belə təcrübələr çox olub. Aktyorla işləməyi sevən, bacaran rejissor həm də yaxşı aktyor olmalıdır. Rəhmətlik Şahmar Ələkbərovun aktyorluğuna söz ola bil-

məz. Nəticə bu oldu ki, "Sahilsiz gecə", Əliqə Vahidin həyatından bəhs edən "Qəzəlxan" filmlərinin rejissoru kimi də tanındı. Hər bir rejissorun da ali məqsədi uğurlu film çəkməyə nail olmaqdı.

- Bizim filmlərdə aktyor seçimində ilk növbədə zahiri görünüşə üstünlük verirlər. Əcnəbi filmlərdə isə sadəliyə, təbiiliyə. Hətta çox vaxt makiyajdan da istifadə etmirlər. Sizin yaradıcılığınızda yalnız "Burulğan" filminə qrimsiz çəkilmişiz. Kinoda gözəllik əsas meyardır?

- Vaxtilə dünya kinosunda beləydi. Hollivud ul-

duzlarını Amerikada 90x60x90 standartına uyğun seçirdilər. Kişilərin də boyu 170-180-190. 70-ci illərdə bu stereotip yox oldu. Yerinə antiqəhrəmanlar gəldilər - balacaboy, zahiri görünüşü çox da gözəl olmayan, amma möhtəşəm obrazlar yaradan aktyorlar. Məsələn, Al Paçino, Robert Rek, Cek Nikolson, Jerar Depardye...

Kinoda gözəllik əsas meyar deyil. Aktyorun istedadına, obrazı duymaq, qavramaq, obrazdan-obraz keçmək bacarığına daha çox üstünlük verilməlidir. Əlbəttə ki, həm zahiri gözəllik, həm də yaxşı aktyor kimi mükəmməl olmaq - bu özü də böyük tapıntıdır.

- Həmidə xanım, xoşbəxt sənətkarsız ki, bu tapıntıya siz də imza atmısınız. Ailənizin üzvləri də bu xoşbəxtliyə baxıb, fərəhlənirlər.

- Yox, yox, Esmira xanım. Xoşbəxtlik ayrı şeydir, hərtərəfli xoşbəxtlik olmur - ancaq ayrı-ayrı məqamlarda. Mən xoşbəxtliyi rollarımda tapmışam. Onun nə olduğunu filmlərdə hiss etmişəm.

***

Moskvada oxumağa getmək üçün anasının qarşısında diz çökdü. Amma bilirdi ki, anasının xasiyyəti sərtidir. Onu heç cür yola gətirə bilməyəcək. Anası öz sözündən dönmürdü: "Nəslimizdə aktrisa yoxdur. Həkim ol, müəllim ol, aktrisa yox. Olmaz"!

Amma əlbəttə ki, qismətdən qaçmaq mümkün deyil.

***

- Həmişə etiraf etmişəm ki, xoşbəxt ana və aktrisa sayam. Amma xoşbəxt qadın ola bilmədim. Həyat yoldaşım ilə dostam, bir-birimizi başa düşürük və illər keçdikcə daha yaxşı anlarıyıq. Amma evlənen kimi o da hər şeyə son qoydu: çəkilişlərə də, "Retro" kinozalındakı aparıcılığım da. Yalnız bir il dözə bildim. Bütün yaşantılarımdan sonra əmin oldum ki, yalnız yaradıcılığım da xoşbəxt ola bilərəm. Mənim üçün yaradıcılıq sevinci nəyə desən dəyər.

- Neçə ildir tələbələr arasındaınız. Sizin dövrünüzdəki gəncliklə indikilər arasında bir fərq görürsünüz?

- Tələbələr elə həmin tələbələrdir: hər şeylə maraqlanan, sirli-sehrli aləmi öyrənməyə can atan... Onlarla qarşılıqlı ünsiyyət qurmağa çalışıram. Hazırda magistrələrə dərs deyirəm. Çox istedadlı kursun var: dörd qız, üç oğlan. Onlardan çox razıyam. Tələbələrimi çox sevirəm. Onlar müxtəlif telekanallarda çalışırlar. Söz düşəndə hərdən maraqla mənə soruşurlar: "Ay müəllimə, belə çıxır ki, biz kinoşünaslar rejissorluq sənətinə daha yaxınıq?" Elə özüm də bu barədə çox düşünmüşəm: necə olur ki, rejissorlar arasında kinoşünaslara daha çox rast gəlik? Sonra da onlara izah edirəm ki, bu dörd il ərzində sizə müxtəlif kino rejissorlarının dəst-xəttini, yaradıcılıq proseslərini, kinoda baş verən dəyişiklikləri, bütün "izm"ləri - sürrealizm, impressionizm, modernizm, neorealizm (kinoda olan yeni dalğadı) - bütün bu cərəyanları siz keçirirsiniz, öyrənirsiniz, onların nümayəndələrinin yaradıcılıqlarıyla da tanış olursuz. Ona görə də siz kinonu daha mükəmməl bilirsiniz.

Rejissorlar da, şübhəsiz ki, öz sənətlərinə yaxşı bələddirlər. Amma dünya kinosu haqda və ayrı-ayrı kino rejissorlarının yaradıcılıq xüsusiyyətləri barədə bilgiləri sizinkindən azdır. Ona görə də hara gedirəm, görürəm rejissorluq sahəsində əsasən bizim kinoşünaslar çalışırlar və uğurlu nəticələr əldə edirlər.

- Tez-tez eşidirik: "Azərbaycanda kino yoxdur, heç vaxt da olmayacaq. Kino da məhv oldu, teatr da".

- Ötən əsrin 70-ci illərində Çaplin demişdi ki, kino ölür, artıq Hollivud yoxdur, kino məhv olub getdi. Kino isə yaşayır, filmlər də çəkilir, yeni nümunələrlə sevindirir. Yəni Oskar mükafatının təqdim olunma mərasimləri keçirilir, yenə Kann festivalı, beynəlxalq festivallar var.

Azərbaycanda da kino həmişə olub. Hər bayram günlərində biz sevə-sevə "Bəxt üzüyü", "O olmasın,

bu olsun”, “Arşın mal alan”, “Yol əhvalatı”... filmlərinə baxıb deyirik: “Heyif deyil bizim köhnə filmlərimiz?” Hazırda yeni filmlər də çəkilib, beynəlxalq arenaya da çıxıb bilirik və bu festivallarda uğur da qazanırıq. Halbuki Sovet dönməndə bunları heç birinə əlimiz çatmırdı.

Sadəcə, müasir kinolarımızı geniş tamaşaçı kütləsi görmür, yaxud görmək istəmir. Bax, bu, böyük problemdir: müasir filmlərimizi tamaşaçılara göstərmək, beləliklə, sevdirmək lazımdır. Acımacaqlı haldır ki, aramızda milli telekanallarımızı çevirənlər də tapılır.

“Qorxma, mən sənənləyəm” filminin II hissəsinin çəkilməsinə ehtiyac varmıdır?

Filmin II hissəsi çəkilərkən mən də dəvət etmişdilər. Amma həmin filmə çəkilmək ürəyimcə deyildi. Çünki I hissədə oynadığım baş qəhrəman Telli obrazına II hissədə - Qusmanın yazdığı ssenaridə çox az yer verilmişdi, demək olar iki epizod. Mən, əlbəttə, imtina etmişdim roldan. Lakin kollektivin xətrinə, yəni otuz il əvvəl çəkildiyim aktyorlarla yenidən görüşmək ümidiylə razılıq verdim. Etiraf edirəm ki, II hissə o qədər də uğurlu alınmayıb. Yəni filmin I hissəsi bədii səviyyəsinə görə daha üstündür deyə yaddaşlarda qaldı.

Sənətin çətinliklərindən danışdıq... Düşünürəm, görəsən, oğlunuzun filmlərə çəkilməsini istərdiz? Özünü bu sahədə sınamaq fikrinə düşməyib ki?

- Oğlum uşaq deyil. Artıq yaşının elə bir mərhələsindədi ki, özü də seçim edə bilər. Amma əlbəttə, onun bel bir arzusu olsa, maneçilik törətmək düzgün deyil...

Son illər sizin də filmlərə az çəkildiyinizin şahidi oluruq. Zaman qıtlığı ilə bağlıdır, ya necə...

- Deyim ki, indi mən daha intensiv çəkilirəm. İki-üç kommersiya filmində iştirak etmişəm. Amma tamaşaçılar görməyiblər o filmləri. Onlardan biri Kənan Musayevin “Zaman adlı qatar” filmidir. Bizim serialların tanınmış ssenari müəllifi, istedadlı gənc Valeh Əhmədovun “Kişi ol” bədii filminə ana obrazını yaratmışam.

- Seriallarda daha çox görə bilirik sizi...

- Aqşın Fatehin “Barama” serialında, Rüşət Şahbazovun üç il davam edən “Bir ailə var” serialında çəkilməmişəm. Hazırda Rüşət Şahbazovun “Ata ocağı” serialında Şəfiqə obrazında görə bilərsiniz mənə.

Serial sahəsində istedadlı rejissorlarımız var: Rövşən İsaq, Rüşət Şahbazov aktyorlarla işləməyi bacaran rejissorlardandırlar. Mükəmməl çalışırlar və onlarla işləmək çox sevindirici və ürəkaçandır. Bizim seriallarda bir çox tanınmış aktyorlar, Xalq artistləri çəkiliblər: Sənubər İsgəndərli, Vidadi Həsənov, Qurban İsmayılov, Şamil Süleymanov, Hicran Nəsirova... həm də çox sayda gənclər diqqət mərkəzindədilər.

- Ölkəmizdə filmlərin dublyaj olunması işinə təzəcə başladığı vaxtlarda tamaşaçıların bir qrupu buna alışa bilmirdi. Amma sonralar dublyaj olunmuş filmləri maraqla izləməyə başladılar. İndi də serial çəkilişlərindən narazılıq edənlər var. Necə bilirsiniz, seriallar yalnız aktyorların maddi durumunu yaxşılaşdırmağa fayda verir, yoxsa ayrı üstünlükləri də var?

- Serial çəkilişləri həm aktyorların işlə təmin olunmasıyla bu problemi həll etdi, həm də gənc aktyorların üzə çıxmasında, gənclərin istedadının açılmasında mühüm rol oynadı. Bu gün demək olar ki, ölkəmizdə serial sektoru gündəmdədir və inkişaf etməkdədir.

Danılmaz faktdır ki, bu gün xarici kino ulduzlarının da böyük əksəriyyəti seriallarda çəkilib, bədii filmlərdən seriallara adlayırlar. Əvvəllər serial çəkilişinə münasibət neqativ idi. Məşhurlar çəkilmək istəmədiklərindən ayrıca serial aktyorları vardı ki, onlara müraciət olunurdu. İndi isə əksinə, belə bir proses müşahidə olunur ki, çəkilişlərdən boyun qaçıran həmin kino ulduzları həvəslə seriallara qatılırlar. Və doğrudan da böyük uğur qazanırlar.

- “Ata ocağı” artıq beşinci mövsümdür ki çəkilir. Gör neçə vaxtdır bir yerdəsiniz. Sanki doğrudan da bir ailə olub ata ocağına sığınmışız. Adama elə

gəlir ki, bu serial heç vaxt bitməyəcək, həmişə çəkiləcək. Təbii ki, hər şeyin əvvəli olduğu kimi, sonu da qaçılmazdır. Birdən serial sona çatrsa, təsəlliniz nə olacaq?

- Çox sevimli kollektivimiz var. Bir-birimizə elə öyrəşmişik ki. Çox təəssüf, bir gün biz aktyorlar ata ocağımdan ayrılacağıq. İstəməsək də. Amma bu barədə hələ düşünmək belə fikrimizdən keçmir. Çünki hər gün demək olar, çəkilişlərə gedirik və bundan fərəh dolu anlar yaşayırıq.

Qarşıda yəqin ki, təzə layihələr, yeni-yeni obrazlar gözləyir bizi. Kollektivimiz, başda yaşlı sənətkarlar olmaqla, gənclərimiz də daha maraqlı seriallarda iştirak edəcək.

- Bəs zamanla pessimist fikirlərə qapılırsınız? Çünki necə olmasa illər uçur və bəzən arzuolunan nəticəyə çatıb bilməyəndə insan bədbinləşir...

- Əlbəttə, təzədu duyğular qaçılmazdı və bəzən sentimental hissələr də baş qaldırır... Amma mən şükərtçi deyiləm. Sevindim ki, 2021-ci il möhtərəm Prezidentimizin Sərəncamıyla “Nizami ili” elan edildi. Böyük şairimiz Nizami Gəncəvinin 880 illik yubileyi qeyd olunur ölkəmizdə. Mən də dəfələrlə tədbirlərdə iştirak etdim, gənclərlə görüşlərə qatıldım. Ötən illərə qayıtdım sanki. “Nizami” ekran əsəri çəkilərkən mənim də bu filmə iştirakım üçün necə xoş təsadüf alındığını illər keçsə də unutmuram.

+++

Ulu öndər həmişə tarixi filmlərə böyük önəm verirdi. O zaman kinostudiyada “Nizami” filminin çəkilişinə başlamışdılar. Baş rola - Nizami obrazına Müslüm Maqomayev seçilmişdi. Heydər Əliyev çəkilişlərlə maraqlandı. Ona filmin ayrı-ayrı hissələrindən iyirmi dəqiqəlik parça təqdim olundu. Ulu öndər Afaq obrazında kimin çəkildiyini soruşur. Cavab verilib ki, çəçen qızı Tamara Yandiyevadır. Ulu öndər təəccüblə deyib: “Azərbaycanda aktrisa yoxdur ki?”

Filmin yaradıcı heyəti dərhal başlayıb Afaq

obrazına azərbaycanlı aktrisa axtarmağa. Kinostudiyanın dəhlizindən keçəndə filmin ikinci rejissoru Akif Rüstəmov çağırır ki, “Həmidə, tez gəl”. Aktrisanı aparıblar foto sexinə. QrımLAYIB, şəklini çəkib, sınaq çəkilişlərinə başlayıblar. Rəhmətlik Heydər Əliyev təqdim olunan şəkillərin içindən məhz bu fotosəkli göstərib. Deyib ki, “bu qızı çəkin, qoy özümüzünkü olsun”.

+++

- Eldar Quliyevin “Burulğan” filmi çəkilişdi. Tərəf-müqabilim 33 yaşlı litvalı həmkarım Eqlə Qabrenayte idi. Növbəti çəkiliş zamanı operator ona dedi: “Eqlə, saçındakı ağları gizlət”. Qız əvvəl pərt oldu. Sonra özünü toplayıb, vüqarla cavab verdi: “Mən saçımdakı ağlarla da, üzümdeki qırışlarla da fəxr edirəm”. O vaxtdan bu sözləri unuda bilmirəm. Axı eməliyyat yoluyla gəncleşən qadın yaşının bu kamil dövründə yarada biləcəyi neçə-neçə obrazdan özünü məhrum edir.

Gənc qadın obrazlarını onsuz da vaxtilə yaratmışam. Onlar artıq yaddaşlara həkk olub. İndi yaşımaya uyğun obrazları, yaşımın olan nə, ana obrazlarını canlandırmaq istəyirəm.

+++

Həmidə xanım sənətkar sözünün bütün dərinliyini, çalarlarını özündə birləşdirir. Həmçinin, gerçək bir müəllim və səmimi xanım kimi düşüncələrini rahat ifadə edir. Onunla danışdıqca hər sualdan yeni mövzular doğur. Məişət, yaradıcılıq, müəllimlik qayğıları ilə əhatələnmiş sənətkarın zamanını almamaq üçün daha heç nə demədim. Son olaraq daha bir sual vermək istədim... İstədim aktrisadan soruşum: “Həmidə xanım, sizi həyata bağlayan nədir?” Amma susdum - o, sözünü demişdi artıq. Təkcə verdiyi cavabları ilə yox, həm də bioqrafiyası, yaradıcılığı ilə böyük eşqini - SƏNƏT SEVGISİNİ ifadə etmişdi!